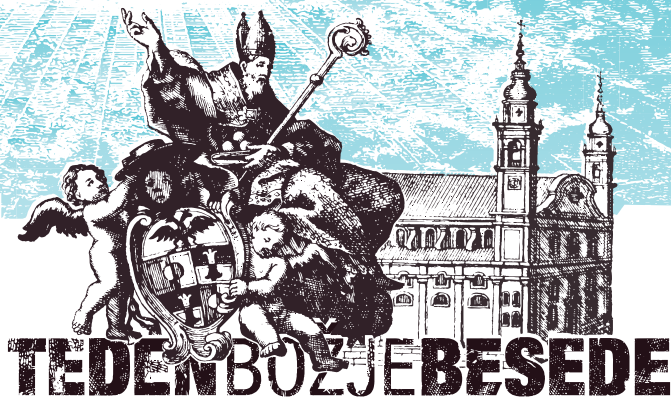

21. 6. 2026–28. 6. 2026 * LVI * 2356

ŽUPNIJSKI LIST STOLNE ŽUPNIJE

~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

12. NEDELJA MED LETOM

So resnice, ki jih človek mora zadržati zase, ker bi z njimi lahko napravil komu veliko škodo ali prekršil obljubo zaupnosti. So pa druge, ki jih je treba glasno povedati, naj bo za domačimi vrati ali v javnosti, ker bi z molkom koga potrdili v napačnem nazoru ali ga ne opozorili na zgrešenost ravnanja. Velikokrat je kar težko presoditi, kaj je bolje: spregovoriti ali molčati. V tem se precej dobro pokaže človekov značaj, posebej mera razsodnosti in poguma, pa tudi obvladovanje jezika. To velja seveda za človeške resnice, nikoli pa za Božje: o teh je vedno treba govoriti. Prerok Jeremija je ena močnih prič. S koliko napora in bolečih izkušenj se resnica srečuje, pa tudi koliko škode in trpljenja se zgodi, ker ji ljudje ne prisluhnejo. In za kaj vse so prikrajšani, ko jim je ne razodenemo. Močni v svetu niti ne skrivajo težnje, da se z nasilnostjo še razširijo, niti zvijačnosti laži v prikrojevanju resnice. Pa se glasno zavzemajo za pravičnost in mir, da prikrijejo svoje krivice in nespameti. Vidimo tudi strah, da si ljudje ne upajo glasno pove-

dati resnice, ker bodo po njih planili drugače misleči. Kar nekaj tega imamo še v spominu. Manjka samo še to, da bi komu prišlo na misel, da bi za potrjevanje svojih nezdravih stališč začel uporabljati misli iz Svetega pisma. Satan zna tudi to. Slišali smo za ljudi, ki so z užitkom ubili človeka, vrabec pa se jim je smilil. Dragocenost Nove zaveze je tudi v tem, da jasno postavi in osvetli resnico, ki je v Stari zavezi dostikrat nejasna. Jezusov »Ne bojte se ljudi« zveni veličastno. Je odraz dostojanstva, gotovosti resnice in trdnosti značaja. Res ima vsak pravico do besede in tudi do tega, da ga drugi poslušajo. Druga plat iste resnice pa je navedena nekje drugje: »Do iskrenega si iskren, do zvijačnega pa si previden.« Vrednost človeka se res ne more primerjati z nobeno drugo stvarjo na svetu. Ni dovolj, da človek spozna, kakšen je v očeh ljudi, temveč kakšen je v resnici po duhu in srcu. Prav to pa je kar nemogoče brez spoznanja in priznanja resnice, kot sije iz Božjega Duha in Besede.

Anton Slabe

»POVZDIGNITE OČI« (JN 4,35) –

misli iz nagovorov papeža Leona XIV. na apostolskem potovanju v Španiji

Naša vernost naj ne bo muzej preteklosti, ki bi ga bilo vredno obiskati, ampak šola vere, iz katere je treba zajemati tudi danes. Šola, ki nas uči klečati pred Bogom in pred bližnjim, kajti nihče ne more poklekniti pred Gospodom in hkrati prezirati brata; šola, ki nas uči zastonske ljubezni, ki je dar, da bi krožila med nami in pretrgala verige vsakega egoizma; šola, v kateri se učimo, da je Bog resnična navzočnost in da smo tudi mi poklicani biti navzoči v situacijah in družbenih izzivih, ne da bi bežali, ampak bi si v prvi osebi prizadevali graditi skupno dobro. *(Med mašo v Madridu na praznik Svetega rešenjega telesa in krvi)*

V DNA človeštva je ukoreninjena želja po dobrem, po lepoti in resnici; in prav iz tega globoko človeškega hrepenjenja ter iz naše večstoletne izkušnje Cerkev predlaga poti za dostojno življenje in za skupno dobro. Zato človeška oseba ostaja vedno 'prva in temeljna pot Cerkve' ter srce vsake pristne poti celostnega človeškega razvoja. *(Predstavnikom sveta kulture, umetnosti, ekonomije in športa v Madridu)*

V urah bolečine se moramo, vsaj kolikor je mogoče, odpreti nekomu, ki nam pomaga izraziti preprosto molitev; nekomu, ki nas diskretno spremlja, ne da bi nam na hitro želel razložiti to bolečino; nekoga, ki nas prime za roko in nam pomaga izstopiti iz tega krika. Bolečine ne smemo spiritualizirati in

jo površinsko pripisovati 'Božji volji' ali nekemu njegovemu skrivnostnemu načrtu, saj obstaja nevarnost, da bi tako tisto trpljenje minimizirali, utišali in ranili ljudi. Bog ne želi trpljenja, nosi ga z nami in nas vabi, naj vztrajno zaupamo Vanj. *(Mladim v Barceloni)*

Da bi prepoznali Božji glas, nam lahko pomaga predvsem tišina; mislim, da je zelo pomembno, da vsak od nas poskuša razviti sposobnost biti v tišini. Pogosto hodimo s slušalkami, z glasbo, smo raztreseni in ne znamo biti v tišini. Mislim, da nam Bog pogosto lahko govori prav v tej izkušnji tišine: tam lahko razlikujemo Božji glas. Ko se osvobodimo hrupa tisočernih glasov, spoznamo, da nekateri zavajajo naše želje, drugi nas kupujejo, ne da bi nas nahranili, spet drugi pa govorijo iz lastne koristi. V tišini razumemo, da ideologije minejo, medtem ko resnica ostane. Tukaj bi rad poudaril tudi pomen iskanja resnice, saj nas mnogi glasovi in mnoge stvari na spletu zavajajo in nam pripovedujejo laži. Vedno iščite

resnico! Bog je resnica! Če te nekaj oddaljuje od Boga, to ni resnica! Ne pozabite tega!

Zato bi vam vsem rad zaupal poslanstvo: bodite človeški. Da, bodite človeški. Možje in žene iz mesa in kosti. Ne zunanost, ampak obrazi, vredni zaupanja. Osebe, ki iščejo pravičnost, ker so je lačni, kot vsakdanjega kruha. Osebe, ki si želijo poštenega in pravičnega življenja, ker z veseljem drugim storijo tisto, kar želijo, da bi

drugi storili njim. Bodite človeški, kakor je človeški Kristus, popoln človek, Vstali, ki z nami deli zgodovino v vsakem času. Bodite misijonarji evangelija spričo materialnih in duhovnih revščin našega časa, zavedajoč se, da je naša vera način življenja, ki se uresničuje v ljubezni. In to, dragi mladi, je krepost, ki bolj kot vse spreminja zgodovino. Vi lahko spremenite zgodovino! Storite to z ljubeznijo! (*Mladim v Madridu*)

»PRESVETO SRCE SLAVO« –

Anton Foerster, 100-letnica njegove smrti

Anton Foerster (1837–1926) je bil skladatelj, organist, zborovodja in glasbeni pedagog češkega rodu, ki je s svojim delovanjem odločilno zaznamoval razvoj slovenske cerkvene glasbe. Rodil se je 20. decembra 1837 v Osenicah na Češkem, študiral pravo v Pragi, hkrati pa se glasbeno izobraževal v krogu Bedřicha Smetane. Po kratkem obdobju službovanja v Senju je leta 1867 prišel v Ljubljano, kjer je ostal osrednja osebnost glasbenega življenja več kot štiri desetletja.

Za zgodovino ljubljanske stolnice je posebej pomembno njegovo delo vodje stolnega kora (regens chori), ki ga je opravljal od leta 1868 do upokojitve leta 1909. V tem času je temeljito prenovil cerkveno glasbo v skladu z načeli cecilijanskega gibanja. Zavzemal se je za kakovostno liturgično petje, izboljšal raven izvajanja in oblikoval repertoar,

ki je poudarjal umetniško vrednost ter spoštovanje cerkvenih predpisov. Njegovo delo ni vplivalo le na ljubljansko stolnico, ampak tudi na številne druge cerkve po Sloveniji.

Foerster je leta 1877 ustanovil orglarsko šolo pri Cecilijinem društvu in vzgojil več kot 150 organistov. Dolga leta je urejal revijo *Cerkveni glasbenik* ter pripravljал učbenike in zbirke cerkvene glasbe, s katerimi je pomembno vplival na glasbeno izobraževanje. Kot skladatelj je ustvaril številne maše, motete in druga sakralna dela, znane so njegove

pesmi Presveto Srce Slavo, V zakramentu vse svetosti, Večerni Ave, Češčena o Marija, njegova je tudi opera *Gorenjski slavček*. S svojim dolgoletnim vodenjem stolnega kora in pedagoškim delom je postavil visoke standarde cerkvenega muziciranja ter trajno zaznamoval slovensko glasbeno kulturo.

DOGODKI PRED NAMI

- **V torek, 23. 6.,** bo ob 18.30 sveta maša za domovino, pol ure prej pa molitev za domovino. Lepo vabljeni k čim večji udeležbi!
- **V ponedeljek, 29. 6.,** bo gospod nadškof v stolnici ob 9.00 posvetil letošnja novomašnika. Svete maše ob 10.30 zaradi posvečenja ne bo! Lepo vabljeni k tej slovesnosti in molitvi za letošnje novomašnike.

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 21. 6.: 12. nedelja med letom, sv. Alojzij, redovnik**
- **Ponedeljek, 22. 6.: sv. Janez Fisher, Tomaž More, mučenca**
- **Torek, 23. 6.: sv. Jožef Cafasso, redovnik**
- **Sreda, 24. 6.: rojstvo Janeza Krstnika, slovesni praznik**
- **Četrtek, 25. 6.: sv. Viljem iz Vercellija, opat, dan državnosti**
- **Petek, 26. 6.: sv. Ciril Aleksandrijski, škof, cerkveni učitelj**
- **Sobota, 27. 6.: sv. Ema Krška, kneginja**
- **Nedelja, 28. 6.: 13. nedelja med letom**

SVETE MAŠE V POLETNIH MESECIH

V ČASU OD 28. JUNIJA DO VKLJUČNO 30. AVGUSTA NE BO SVETIH MAŠ:

ob 10.30 med delavniki in ob 12.30 ob nedeljah.

Prav tako ne bo posebne nedeljske pobožnosti ob 15.30.

MAŠNIŠKO POSVEČENJE

Letos bodo v ljubljanski stolnici posvečeni trije novomašniki:

Luka Anžič iz župnije Ihan,
Gregor Anton Capuder iz župnije Moravče
ter jezuit **Janez Gorenc** iz župnije Ljubljana-Dravlje.

...

V Mariboru bo posvečen
Timotej Fijavž Vivod iz župnije Slovenske Konjice,
v Novem mestu pa kapucin
Dominik Papež iz župnije Ambrus.
(Dominik je kot mežnar pred leti pomagal tudi v naši stolnici.)
Novomašnike vam priporočamo v molitev!

URNIK SVETIH MAŠ

DELAVNIKI:

7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

OB PRVIH SOBOTAH, PRVIH PETKIH IN OB NEKATERIH PRAZNIKIH: tudi ob 16.00

NEDELJE:

6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30,
12.30, 16.00, 18.30

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.

Odgovarja: Roman Starc, župnik.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354

Informacije dobite tudi
na spletnem naslovu:
<https://stolnica.si>